

[Camre]

finansiering igennem ved hjælp af en afgift på kunstgødning. Ha ha, vi ved godt, at det ikke bliver til noget, for stillet over for det tager regeringen selvfølgelig sit forslag tilbage! Det er at føre befolkningen bag lyset, og det har været at føre os andre forslagsstillere bag lyset, for vi havde faktisk ikke troet, at fru Lone Dybkjær ville springe af her i den ellefte time.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

I hvert fald havde vi håbet, at fru Lone Dybkjær ville lade være med at springe af i den ellefte time. Fru Lone Dybkjær siger, at det er regeringens skyld og naturligvis ikke det radikale venstres skyld. Så vil jeg gerne spørge miljøministeren, om han heroppefra vil vedkende sig, at det er regeringens skyld, at dette kompleks nu falder på gulvet til skade for miljøet og landbruget. For der er altså kun ét eneste parti herinde, der mener, at dette her er regeringens skyld, og det er det radikale venstre. Jeg synes, det er en voldsom magt at give det parti, at det kan bestemme, at der ikke kommer nogen landbrugsmiljøstøtteordning igennem i denne samling, når landbruget har bedt så længe om den.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til det sidste kan jeg sige, at det er jeg såmænd også lidt forbløffet over.

Hr. Camre spurgte, om jeg vidste, at regeringen ville tage sit miljøstøttelovforslag tilbage. Nej! Jeg har offentligt udtalt følgende: hvis landbruget hellere ville være fri for at have miljøstøtteloven, fordi det fik en kunstgødningsafgift – landbrugets organisationer har sagt, at de hellere ville ordne det selv – så ville det være helt fint, for så kan man tage konsekvensen af det og tage lovforslag nr. L 71 tilbage. Altså: hvis man hellere er fri for L 71, fordi man ikke vil have en kunstgødningsafgift, kan det tages tilbage. Men jeg har ikke vidst, at regeringen ville træffe det valg. Jeg har hørt på, hvad landbruget har sagt, og så har jeg sagt: nå men så tag lovforslag nr. L 71 tilbage, hvis man er så gal på det! Jeg har ingen interesse i at gennemføre en afgift over for en lov, som ikke eksisterer.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er jo efterhånden ved at udvikle sig til en temmelig graverende sag. Hvis den ikke var så alvorlig, som den rent faktisk er, måtte man fristes til at sige: narreværk! Men jeg er mere enig med Politikens lederskribent, der i går skrev: »Gas om gylle. Sådan fremmes parlamentsleden«. For jeg tror en af konsekvenserne af dette her er, at folk tager sig til hovedet og tænker: hvad i alverden vil de mennesker egentlig?

For et år minus tre dage siden skrev et miljøudvalg i bred enighed, dvs. alle med undtagelse af den frie demokrat, følgende i betænkningen til beslutningsforslag nr. B 65:

»Landbrugsejendomme med husdyrhold over 20 storkreaturer skal have møddingsteder, alje-, gylle- og mødingsaftbeholdere med en kapacitet svarende til mindst seks måneders produktion beregnet ud fra, at dyrene er på stald.«

Lidt senere står der i betænkningens punkt J:

»Miljøministeren fremsætter straks i næste folketingsår lovforslag til miljøstøtteordning til finansiering af beslutningsforslaget i perioden 1986–89.«

Der var altså bred enighed om to ting: for det første, at de animalske producenter over en vis størrelse skulle have en kapacitet på mindst seks måneder til deres gylle, mødingsaft m.v.

Det andet, der var enighed om, var, at der skulle ydes en støtte til det. Miljøministeren fastholdt faktisk sit løfte, for han fremsatte et lovforslag, og det var til behandling allerede i november. Det er ganske klart, at lovforslaget på finansieringssiden var utilfredsstillende for et flertal herinde, men til selve indholdet af støtteloven er der kun blevet fremsat ganske få ændringsforslag, til trods for at det har ligget i miljøudvalget siden november 1985. Der har været rig lejlighed til at fremkomme med ændringsforslag. Vi har bl.a. foreslået, at man ændrede mulighederne for at anvende gyllen i biogasanlæg, og det er faktisk kommet ind i lovforslaget, men jeg erindrer ikke, at der på noget tidspunkt i miljøudvalget eller under de forhandlinger, der er blevet ført mellem partierne om det, er stillet krav om, at støttegrænserne blev ændret, eller at man tog bestemte brug ud og f.eks. sagde, at de største brug slet ikke skal